

Pepe Escobar, The SAKER: Putin: „Situace je do jisté míry revoluční“

- CZ24 News | 31. října 2022

RUSKO: V obsáhlém [projevu](#) na plenárním zasedání 19. výročního zasedání Valdajského klubu přednesl prezident Putin ničivou a mnohohrstevnatou kritiku unipolarity.

Od Shakespeara po atentát na generála Soleimaniho, od úvah o spiritualitě po strukturu OSN, od Eurasie jako kolébky lidské civilizace po propojení BRI, ŠOS a INSTC, od jaderného nebezpečí po onen okrajový poloostrov Eurasie „zaslepený myšlenkou, že Evropané jsou lepší než ostatní“ – projev vykreslil „historický milník“, před nímž stojíme uprostřed „nejnebezpečnějšího desetiletí od konce druhé světové války“, v Brueghelově stylu.

Putin se dokonce odvážil říci, že slovy klasika „situace je do jisté míry revoluční“, neboť „vyšší třídy už nemohou a nižší třídy už nechtějí takto žít“. Vše je tedy ve hře, neboť „před našima očima se utváří budoucnost nového světového řádu“.

Daleko více než chytlavý slogan o hře, kterou Západ hraje, „krvavé, nebezpečné a špinavé“, by se projev a Putinovy intervence v následných [otázkách a odpovědích](#) měly analyzovat jako ucelená vize minulosti, přítomnosti a budoucnosti. Zde nabízíme jen několik nejdůležitějších bodů:

„Svět je svědkem degradace světových institucí, eroze principu kolektivní bezpečnosti, nahrazení mezinárodního práva ‘pravidly’.“

„Ani v době vrcholící studené války nikdo nepopíral existenci kultury a umění těch druhých. Na Západě je jakýkoli alternativní názor prohlášen za podvratný.“

„Nacisté pálili knihy. Nyní západní otcové ‘liberalismu’ zakazují Dostojevského.“

„Existují přinejmenším dva „západy“. První je tradiční, s bohatou kulturou. Druhý je agresivní a koloniální.“

„Rusko se nepovažovalo a nepovažuje za nepřítele Západu.“

Rusko se snažilo budovat vztahy se Západem a NATO – žít společně v míru a harmonii. Jejich odpověď na veškerou spolupráci byla prostě ‘ne’.“

„Jaderný úder na Ukrajinu nepotřebujeme, nemá smysl – ani politický, ani vojenský.“

„Částečně“ lze situaci mezi Ruskem a Ukrajinou považovat za občanskou válku: „Když bolševici vytvářeli Ukrajinu, obdařili ji primárně ruskými územími – dali jí celé Malé Rusko, celou černomořskou oblast a celý Donbas. Ukrajina se vyvinula jako umělý stát.“

„Ukrajinci a Rusové jsou jeden národ – to je historická skutečnost. Ukrajina se vyvinula jako umělý stát. Jediná země, která může zaručit její suverenitu, je země, která ji vytvořila – Rusko.“

„Jednopolární svět končí. Západ není schopen sám vládnout světu. Svět stojí na historickém mezníku před nejnebezpečnějším a nejdůležitějším desetiletím od druhé světové války.“

„Lidstvo má dvě možnosti – buď budeme pokračovat v hromadění problémů, které nás všechny určitě zničí, nebo můžeme společně hledat řešení.“

Co budeme dělat po orgiích?

Na Valdaji se vedle řady poutavých diskusí projednává především zpráva „[Svět bez velmocí](#)“ z roku 2022.

Hlavní teze zprávy – zcela správná – zní, že „Spojené státy a jejich spojenci již ve skutečnosti nemají status dominantní supervelmoci, ale globální infrastruktura, která jim slouží, stále existuje“.

Všechny hlavní vzájemně propojené problémy na současné křižovatce se samozřejmě urychlily, protože“ Rusko se stalo první velmocí, která se, vedena vlastními představami o bezpečnosti a spravedlnosti, rozhodla zavrhnout výhody „globálního míru“ vytvořeného jedinou supervelmocí.“

Tedy ne zrovna „globální mír“, spíše mafiánský étos „buď po našem, nebo se stane ‚nehoda‘“. Zpráva zcela diplomaticky charakterizuje zmrazení ruských zlatých a devizových rezerv a „vybílání“ ruského majetku v zahraničí jako „západní jurisdikce“, které se „v případech nutnosti“ řídí „spíše politickou než právní účelností“.

To je ve skutečnosti otevřená krádež ve stínu „mezinárodního řádu založeného na pravidlech“.

Zpráva – optimisticky – předpovídá příchod jakéhosi normalizovaného „studeného míru“ jako „nejlepšího dostupného řešení v současnosti“ – přičemž uznává, že přinejmenším to není zdaleka zaručeno a „nezastaví to zásadní přestavbu mezinárodního systému na nových základech“.

Základy pro rozvíjející se multipolaritu byly ve skutečnosti představeny [rusko-čínským strategickým partnerstvím](#) pouhé tři týdny předtím, než imperiálně nařízené provokace donutily Rusko zahájit speciální vojenskou operaci (SMO).

Souběžně s tím byly minimálně od července 2021 navrhovány [finanční linie](#) multipolarity, a to v článku, jehož spoluautory byli profesor Michael Hudson a Radhika Desai.

Valdajova zpráva náležitě uznává roli středně velkých mocností globálního Jihu, které „jsou příkladem demokratizace mezinárodní politiky“ a mohou „působit jako tlumiče otřesů v obdobích otřesů“. To je přímý odkaz na roli [BRICS+](#) jako klíčových protagonistů.

Na velké šachovnici se analýza stává realističtější, když se vezme v úvahu, že „triumf ‚jediné správné myšlenky‘ znemožňuje účinný dialog a dohodu se zastánci odlišných názorů a hodnot z definice“.

Putin se o tom ve svém projevu několikrát zmínil. Nic nenásvědčuje tomu, že by se impérium a jeho vazalové odklonili od svého normativního, vnuceného a hodnotově zatíženého unilateralismu.

Pokud jde o to, že se světová politika začíná „rychle vracet do stavu anarchie založené na síle“, je to samozřejmě: anarchii chce nastolit pouze Říše chaosu, protože jí zcela došly geopolitické a geoeconomické nástroje k ovládnutí vzbouřených národů, kromě sankční tsunami.

Zpráva má tedy pravdu, když konstatuje, že dětinský neohegelovský vlhký sen o „konci dějin“ nakonec narazil do zdi dějin: vracíme se k modelu rozsáhlých konfliktů mezi centry moci.

A je také faktem, že „pouhá změna ‚operátora‘, jak se to stalo v dřívějších stoletích“ (jako když USA převzaly moc od Británie), „prostě nebude fungovat“.

Čína by se možná ráda stala novým šerifem, ale pekingské vedení o to rozhodně nestojí. A i kdyby se tak stalo, hegemon by tomu tvrdě bránil, protože „celý systém“ zůstává „pod jeho kontrolou (především finance a ekonomika)“.

Jediným východiskem je tedy opět multipolarita, kterou zpráva poněkud vágně charakterizuje jako „svět bez velmocí“, který stále potřebuje „systém samoregulace, což znamená mnohem větší svobodu jednání a odpovědnost za toto jednání“.

V dějinách se staly podivnější věci. Za současného stavu jsme se ponořili hluboko do víru naprostého kolapsu. Putin vlastně trefil hřebík na hlavičku tím, že specifikoval, kde jsme: na pokraji revoluce.

AUTOR: Pepe Escobar

ZDROJ: thesaker.is/putin-the-situation-is-to-a-certain-extent-revolutionary

Překlad: zvedavec.news